

отъ такъв инспекторъ да ти намѣри мѣсто, че тогава учителствувай. . . . Сжация рѣдъ стана и съ раздаването на отпускните отъ министерството пари за бѣдните слушатели: дава 24 л. а слѣдъ като се поскарать съ него дава 40 (дѣто ще се каже 16 л. е билъ огдѣлялъ понапредъ за себеси). Отпуска пари не за бѣдните за пѣтрѣби, а на други, защото биле болни та да се цѣрятъ. . . . Тѣзи пари г-не инспекторе не ся отпуснати за болни, а за бедни.

И тѣй г-нъ Симеоновъ си нарѣди окръга като китка цѣфте, а сега седна да го глѣда и наслаждава. — Какъвто инспектора, такъвъ ще бѣде и окръга. — Другъ пѣтъ повече.

Христовъ.

Отчетъ за състоянието на русенский окръгъ и за ходътъ на общитѣ служби, даденъ при отварянието на Септемврийската сессия на Русенский окръженъ съвѣтъ.

(Продължение).

Г. г. членове, пѣтната повинность по 4 лева въ годивата на всѣкой подателъ на възраст отъ 20 до 50 години, не са е събрала, смѣя да кажа въ цѣлий Русенский окръгъ, незнай да ли ще има хиляда лева събрани до сега, този данѣкъ възлиза близо на 80000 лева въ окръга. Въ правилника и въ инструкциитѣ, които сж ся давали отъ надлѣжното Министерство за събиранието на пѣтната повинность, сж види че окръжнитѣ съвѣти сж натоварени съ тѣзи важна и по-вечето интересна за окръжнитѣ работа. Отъ насъ всѣкой за хвала и е благодаренъ когато види или мине прѣзъ нѣкое добръ построено шосе или мостъ; кому не е извѣстно? на селянитѣ или гражданитѣ, че само добритѣ шосейни пѣтища и мостове сж най-добритѣ срѣдства за съобщението; ние въ окръга нѣмаме освѣнъ единъ Руссе—Търново шосеенъ пѣтъ, койго се строи и поддържа, частъ отъ населението, частъ отъ Правителството; но доволно ли е само единъ пѣтъ за Окръга? ползува ли се всичкото население въ окръга отъ това шосе? на вѣрно не; шосеенъ пѣтъ за съобщение на една голѣма частъ отъ населението въ окръга въ Русенската, Валбунарската и Тутраканската околии нѣма никѣвъ; шосейний пѣтъ отъ Руссе за Разградъ до колкото знаа е останалъ въ небрежность и развалено състояние. Съвѣтитѣ трѣбва да се заинтересува съ въпроса за окръжнитѣ пѣтища, той трѣбва да порѣча на окръжната комиссия, кои окръжни пѣтища трѣбва най на прѣдъ да се правятъ въ окръга, трѣбва да изиска отъ тѣзи комиссия резултатъ за пѣтната повинность въ окръга. Трѣбва да поиска и узнае чрезъ окръжната комиссия, какво е проектирала и намислила да направи за въ бѣдѣше за въ ползата на окръга въ пѣтно отношение, трѣбва да укажи комиссията мнѣнието на населението, да ли то е готово до испълни пѣтната повинность въ натура или пари? Слушамъ, господа, че искало да се прави въ гр Руссе оборъ или както го рѣзбирмъ изъ сѣвердоточие на мѣстната житна търговия въ Руссе; въ какъ мислите да стане това господа? чрезъ заповѣди или чрезъ агитиране, то е трудно, и бѣзъ успѣхъ остава всяко предприятие, когато то не е основано на здрава почва; найго пѣтища и въпросътъ отъ само себе си е рѣшенъ. Оборътъ може да стане, въ трѣбва да се приготвятъ всичкитѣ улеснения за пренасянито на житата, да се приготвятъ мѣста и прилѣжности за овѣня, които ще донасятъ житата си при обора; селянитѣ трѣбва да намѣри мѣсто, въ врѣме на дъждъ, свѣтъ, студъ гдѣто да подслони, колата си. воловетѣ си и себе си, той трѣбва да бѣде усиго реанъ и улесненъ.

Въ здравствено отношение, Господа, окръгътъ, при всичко че нѣмамъ особенни данни за всѣко мѣсто, изобщо може се каза, туй лѣто не е претрѣпѣлъ нѣкои опустошения отъ епидемия по хората; обикновеннитѣ болѣсти, какъвто трѣскитѣ, при всичко че сж гибелни, въ у насъ населението глѣда на такива ужъ лежки болѣсти не съ боязливо око; защото въобще на есенъ тѣ преставатъ и по-вечето естествено се изгубватъ. Азъ го казвамъ откровенно че въ окръга населението не се ползува, както би трѣбвало и както иска самото правителство, отъ медицинска помощъ; защото въ всичкитѣ околии вмѣсто лѣкари има фелдшери, отъ които малка полза може се очаква.

При всичкото ми желание да знаа да ли всичкитѣ дѣтца сж присадени отъ шарката въ окръга като не можехъ да събера въ кратко врѣме вѣрни свѣдения, не мога и нищо положително каза за дѣятелността на фелдшеритѣ. За да се узнае, господа, състоянието на окръга въ здравствено отношение, трѣбва да се държи вѣрна статистика за цѣлата година за всички смъртни случаи и раждания, и само по този начинъ може да се знае положително състоянието на населението въ санитарно отношение и съ какъвъ процентъ расте. Туй лѣто, както въ другитѣ окръзи, тѣй и въ Русенский болѣстѣта *шанъ* доста въ много мѣста свирѣптува по добитакъ, отъ тѣзи болѣстѣ, въ които села се за-

рази добитѣта, много назадъ ритна полската работа на селянитѣ. Болѣстѣта *шанъ* има само тѣзи не толкова опасна страна, че смъртнитѣ случаи сж малко, а въ нѣкои села даже и свѣстѣмъ ги нѣма. За дѣтението на добитѣта отъ *шанъ*, сж дадени наставления, било отъ страна на главното санитарно управление, било отъ Окрѣжний ветеринаръ. Тамъ гдѣто селата сж ся поставили да се съобразяватъ съ тѣзи наставления, въобще добитѣта е по лесно прикаранъ, а гдѣто напротивъ, хората не сж обръщате внимание нито за дѣтението добитѣта и нито сж се съобразявали съ полицейскитѣ мѣрки противъ *шанъ*, добитѣта е билъ по дълго врѣме болѣвъ и тамо има смъртни случаи. Ето селата гдѣто сж били заразени добитѣта до сега отъ *шанъ* и числото на заболѣлитѣ и оздравелитѣ добитѣта отъ половината на мѣсая Юлий до 23 Августъ:

	Заболѣли	Оздравели	Болни
1. Въ с. Трестеникъ . . .	500	200	300
2. « « Домоголи . . .	200	50	150
3. « « Обрѣтеникъ . . .	150	50	100
4. « « Каракоджалий . . .	300	200	100
5. « « Дол. Манастиръ . . .	25	—	—
6. « « Брѣстовица . . .	400	150	250
7. « гр. Бѣла . . .	1000	950	50
8. « с. Балабалии . . .	50	20	31
9. « « Хюджекий . . .	150	50	100
10. « « Бъзовецъ . . .	100	90	10
11. « « Батинецъ . . .	250	150	100
12. « « Мартинъ . . .	20	неизв.	неизв.
13. « « Табанъ . . .	40	«	«
14. « « Сѣдово . . .	500	«	«
15. « « Орѣхово . . .	452	50	400
(дѣт умирѣли).			
16. « « Бабово . . .	10	«	«
17. « « Сарибегъ . . .	50	«	«
18. « « Доланитъ . . .	80	20	60
19. « « Сред. Чифиакъ . . .	30	5	25
20. « « Кула . . .	15	—	—
Всичко . . .	4322	1085	1675

Тѣзи цифри за заболѣлитѣ едри добитѣти сж за мене отъ рапортигъ на Русенский Окрѣженъ Ветеринаръ; отъ тѣзи рапорти на Окрѣжний Ветеринаръ ся види, че отъ какъ ся е появила болѣстѣта *шанъ* туй лѣто до 23 Августъ има разболѣни ядри добитѣти въ 20 села 4,322 оздравели 1985 още болни 1675 глави, и около 660 други заболѣли, въ неизвестно колко отъ тѣхъ сж оздравели и колко болни оставатъ. Ветеринарний Врачъ не ми е представилъ още числото на смъртнитѣ отъ тази болѣстѣ случаи, освѣнъ 2 въ с. Орѣхово. Нѣ както казахъ по горѣ смъртнитѣ случаи сж много малко. Освѣнъ тѣзи болѣстѣ по едри добитѣти имало е смъртни случаи отъ болѣстѣта *далакъ* и *кървава нискоуъ* въ нѣкои села, нѣ за смъртнитѣ случаи и отъ тѣзи болѣсти нѣмамъ свѣдения обстоятелствени, извѣстно е че тѣзи болѣсти се причиняватъ отъ силнитѣ горѣщия и блатиститѣ води, отъ които пиятъ добитѣтитѣ и въобще отъ лошемото глѣданне. За сега нѣма нѣкои друга епизотия по дребнитѣ добитѣти въ окръга.

Колкото за резултата освѣнъ селата: Банско, Кошарна, Ново село, Д. Абланово, Гагала, Просена, Телюво, и Червена Вода гдѣто изобщо има до 3257 уврата ударени отъ градъ, за които села съразвѣрно съ градо битнитѣ уврати са е направило представление въ Министерството да се намали десѣтъ отъ овладѣтъ имъ изобщо съ 4692 лева, можн се каза въ окръга, ти представлява пѣлно задоволствие на селянитѣ; при всичко че твърдѣ трудно се принесоха снопетъ по причина на *шанъ*; лѣтнитѣ произведения, които правятъ половината богатство на земледѣлцитѣ сж тоже въ добро състояние, за хармана може се каза че $\frac{1}{5}$ частъ стои още не увършана, едно по болѣстѣта и друго по дъждовѣтъ презъ Августъ; земледѣлцитѣ вършидѣтъ си са свѣршили и свѣршватъ по вѣчето съ конетѣ, които нѣматъ никаква болѣстѣ за сега.

(Слѣдва).

ОТГОВОРЪ НА КРИТИКАТА.

II.

Върху самия оригиналъ.

(Продължение)

По горѣ, правехме сравнение между нашия преводъ и критиката на Г-на З. нѣй се стараехме да намалимъ до колкото е възможно тѣхната сжестествена разлика; нѣ рано или късно, нѣй сме дължни да отдѣлимъ рѣждата отъ жалѣзото, подлато отъ правдата, като поддѣлимъ послѣдния съ нужнитѣ доказателства. Нашия преводъ е чистъ отъ такива груби грѣшки, каквито Г-нъ З. се старае да му припише съ прочитанieto на първитѣ му 13 страници, както е чиста и критиката му отъ всяко безпристрастие и справедливостъ. Г-нъ З. или е искалъ умышленно да излѣже нѣколко милиона българи, или — да се изобличи въ всичката си

босота. Увѣрениа му, че *„най сериознитѣ русски журналисти и вѣстници неказаха нищо за появилитѣ се трудѣ“* сж повече отъ няглость. Г-нъ З. лѣже, а може би да не е искалъ да каже, че нѣй сериознитѣ вѣстници *„Голосъ“* въ единъ отъ прѣдпослѣднитѣ си броеве, като явява за появилитѣ се трудѣ на полковника де Прерадовича, прави такива похвални рецензии, какъвто дай Бже да полуга нѣкога Г-нъ З. въ своята литературна дѣятелность, въ която, увѣривамъ го, не се прави на литераторъ, койго намѣрва силна подпорка въ дѣлѣта.

Нѣ щомъ дѣдохме до казионитѣ, заучнитѣ, обилитѣ за боситѣ критици фрази, нѣй се отказваме да говоримъ на пространно върху вѣска една отъ тѣхъ; тѣ не сж подкрѣпени съ никакви годѣ мотиви, които да ни каратъ да се разпростраме. Читателѣтъ ще се задоволи, вѣрваме, ако приведемъ една малка частъ отъ тѣхъ; върху тѣхъ нашитѣ заблѣжки ще бѣдѣтъ *„презъ купъ за грѣшъ“*. Ето какво още Г-нъ З. е счелъ за необходимо да каже:

„Полковникъ де-Прерадовичъ не е нито нѣкой знаменитъ русски писателъ, нито пакъ нѣкой воененъ авторитетъ и пр. Нѣй бихме се съгласили още че преводѣтъ струва що годѣ ако оригиналѣтъ се отличава съ нѣкой хубавъ стилъ съ нѣкой *изященъ* литературенъ языкъ, тѣй щото да може да заеме нѣкое видо мѣсто, брѣмъ като произвѣдение отъ изящната литература. Владѣющата въ него *монотонность* го прави почти (!!) *Утомително* за четене. Купища, грамади отъ разхвърлени насамъ — на тѣй *прозвѣдени*, които умориватъ челоуѣка и физически и *интелектуално* (какво високо нѣщо?) токо видѣтъ, че уважаема полковникъ приплѣлъ вѣщо би за своягъ Ганчо или пакъ за своето муле.

И тѣй, полковникъ де Прерадовичъ, като неавторитетенъ субектъ, не е можѣлъ да напише нищо хубаво, нищо свѣсно! А Г-нъ З. счелъ себе си за авторитетно лице и пише критика хубава, свѣсна! Какво самоуѣние?!! Право, нѣщо е самоуѣнието, не е то работа за чарацитѣ, както критиката! Що се касае до стила въ оригиналѣтъ, нѣй ще пратимъ строгия тоя критиковачъ пакъ въ В. *„Голосъ“* и, вѣрваме, ще се съгласи и той, че рецензията въ *„Голосъ“* не бѣде по-права отъ неговата. Не си правете кахѣри Г-нъ З. въ изящната литература, въ белетристиката сѣнѣмъ де (разбарае ли се?) неможѣтъ да иматъ мѣсто нито едно отъ *„произвѣдениа“*, които сж излѣзли послѣ войнатъ; за военнитѣ сабития въобще нѣма мѣсто въ изящната литература. За думата *„монотонность“*. Ако се съгласимъ върху значението на тая чужда дума, то нѣй ще ви кажемъ, че дневницитѣ на де Прерадовича сж тѣй разнообразни, събитията, които въкрѣжѣтъ едно слѣдъ друго, сж тѣй разнообразни, щото единъ като това отнима монотонността на книжката, койго (монотонность) вѣй въ нея намѣрвате. А може би и да не е тѣй, нѣ кой разбира думата *„монотонность“*? Сериозно ли казвате вѣй Г-нъ З. че въ *„Вспомянатията“* има произвѣдения и то разхвърлени на самъ на тѣй. По нашему, тукъ нѣма никакви произвѣдения; произвѣдения има и биватъ въ съчиненията и въ такива съчинения, които вѣй имате право, търсите отъ авторитетни писатели, нѣ не и отъ де Прерадовича и отъ неговитѣ дневници, дѣто вѣй срѣщате и, като въ дневницѣ, винаги ще срѣщате само рѣдъ фикгове, рѣдъ събития, които сж се случаватъ въ извѣстно време. Нѣ какво нѣщо е съчинение? Ето какво ви вѣсѣ бѣрка още отъ самото начало, затова и критиката ви излѣзла помия. Вѣй трѣбва да знаете, че де Прерадовичъ си е ималъ записната книжка (тефтерчето) въ джобчето си и въ него е записвалъ всѣко едно приключение, което се е случавало съ неговата бригада отъ опълченитѣ, а тѣй сжщо и съ дружинитѣ отъ другата; всичко това той е записвалъ въ тая си книжка. А за Ганчо, а за Мулето? Ганчо си е Ганчо — опълченецъ, слава и честь на Ганча, че е отишелъ да тегли доброволно бѣдствѣта на войната, да става безъ заплата слуга — и пакъ за великодушна работа, за свѣта идея, такава, какъвто вѣй преслѣдвате. Мулето — и то за свобода. нѣ не, мулето си е и то муле; нима само де Прерадовичъ е билъ грѣшника, да има работа съ мулетата? Вѣхъ, ако де Прерадовичъ знаеше за сжществуванието като вѣсѣ критикъ, навѣрно не би печаталъ дневницѣтъ си, или поне зачерквалъ би имѣто *„муле“*, което въ тѣй срѣди; тогазъ и нѣй нѣмаше какво да пишемъ за мулетата като вѣсѣ.

А за съчиненията ето какво: Тѣ се пишѣтъ въ кабинетѣтъ, а материалъ за тѣхъ се зема като отъ *„Вспомянатията“*; отъ тѣхъ писателѣтъ черпи материалъ, създава типове, приежда събитията въ хронологически рѣдъ и се получава нѣщо изцѣло — съ начало и конецъ. Писателѣтъ, койго вѣй блѣнувате, нѣма да отиде въ рѣдовѣтъ на опълченитѣтъ, койго сте и вѣй може би сторилъ, и то въ това време, когато самитѣ фикгове се вършѣтъ; това не е негова (и вашѣ) работа; той (както и вѣй) работи само въ кабинетѣтъ.

Тукъ нѣй туриме точка и пресгаваме да говоримъ за безпристрастие и справедливостъ на оная частъ отъ критиката, койго се отнася до *„трудѣтъ на де-Прерадовичъ“*.

гладовича, какъ мого, по нашето, Г-нъ Z. е до безобразия несправедливъ. Това е най-кжкия отговоръ, който ний можеме да дадемъ много по-рано, и ако се разпространихме, то не същъ да изиграемъ една учителска роля прѣдъ г-на Z. за насъ учението не е бадева, а тъй просто, да поговоримъ на бадева върху единъ трудъ, издаденъ за насъ бадева.

Друга работа ни представлява оная частъ отъ критиката, която се касае до преводитѣ ни, собственно до насъ като преводачи. За русизмитѣ, свойството на изика ни, граматиката, ний пазимъ III та частъ отъ нашия отговоръ.

III.

ОТГОВОРЪ НА КРИТИКАТА ВЪРХУ СЛАВЯНСКИ ПРЕВОДЪ

Имаме ний прегледа на добри преводачи. Не сме ний превеждали „Телемаха“ и „Послѣднитъ дни на Помпея“ за да можемъ преведе тъй добръ и „Вспоминавката“. Нашия отговоръ не е същъ да докажемъ непогрѣшимостта си като преводачи. Ний искаме само да кажемъ, че думитѣ: „свойствата на язика“, „особенности на българския языкъ“ и т. н. не сж за нашия понятии такова непостижимо нѣщо, както за г-на Z. думата „сличение“. Ний сме пропуснали въ първитъ 2—3 коли на преводъ си нѣкои несвойствености, нъ 4 погрѣшки отъ първитъ 13 страници не могатъ да бъдатъ достаточни, за да ни изболѣ чжтъ въ незнание свойствата на язика ни, както се е възблжчавъ самичакъ г-нъ Z. въ всичката дължина на критиката си. 4, нъ нека сж 14, нека сж 24 погрѣшки въ 300 страници преводъ сж нищо, тѣ не доказватъ незнание или неспособностъ, още повече, че тѣ сѣха да бъдатъ поправени, ако ний имаме най-малката възможностъ да прегледаме втори пътъ преведеното; въ 24 и по-вече погрѣшки, не по-малко грѣби, погрѣшки и по граматиката, и по свойството на язика, и по особеноститѣ му, единъ бюлюжъ русизми, на които е далъ мѣсто г-нъ Z. въ 5—6 страници критика (и то критика), преглѣдана, поправена, преприсвана, доказватъ всичката му полуграмотностъ — нѣщо съвсѣмъ непростително за единъ критикъ. Ний не можемъ приведе буквално всичката критика, за да види читателътъ, какъвъ човѣкъ ни предава урока по българската граматика и словесностъ. Нашия преводъ за лаза своето достоинство и въ този случай, ако даже допуснемъ, че всичкитѣ забѣлжжкы сж прави. Ний не сме злоупотѣблявали пове съ логиката, а то е и най-важното, както за вашия преводъ отъ 300 страници, така и за г-нъ Z-товата отъ 3 колони критика. Последната обаче и отъ това не се лишава. Достатъчно ще бжде да укажемъ на подобна една фраза: „Благодарение на неспособиането на нашия преводъ сж това основно правило на българския языкъ, сж сжблжжението на всичкитѣ особености на послѣднитѣ, благодарение за неспособиането на нашия преводъ сж това основно правило, чловѣкъ и пр. тжзи фраза, както виждате и ний г-нъ Z. е намислена твърдъ съ високъ стилъ, нъ излѣзла безъ всякаква логика, а грубо то ва повторение правжтъ само ученицитѣ отъ II класъ, когато подражаватъ на нѣкои тържественни слова.

Ний не сме тъй също и противъ нѣкой и други славянски думи, които сж употребяватъ въ литературния ни языкъ, кой сж български окончания, кой сж прибавка на разни български частици, кой просто сж замѣстване славянскитѣ: е, з, о, ж, ы, съ българскитѣ: ъ, ѣ, и, нѣкой пъкъ чисто славянски или руски, като на пр. думитѣ, които сж срѣщатъ на всѣка стжнка въ безпристрастната критика: *достигжение, прѣдшественници, самоотвержение, иностранецъ, излично, утѣшително, тжждественно, милоходомъ, потри-слющитѣ, напрасенъ, труженници, неудонопонятно, сжблжжението* и пр. и пр. а тъй сжщо съвсѣмъ чуждитѣ: *интелектуално, монотонностъ* и др. сѣмъ сѣмъ неудонопонятни първо и първо за самия г-нъ Z. Ний не сме, казваме, противъ тѣзи и други, даже още по-неудонопонятни за сжщия г-нъ Z. цѣло-русски, полуруски, цѣло и полу-французски думи, но безъ които нашия литературенъ Български языкъ не е бивалъ и нѣма никога да бжде, па даже и неща може да бжде чистъ; нъ ний не разумѣваме защо нѣкои отъ тѣзи думи въ нашия преводъ „биятъ злѣ въ очитѣ“ на уважания критикъ, а цѣлата тжзи вѣрволица отъ неудонопонятни и съвсѣмъ чужди думи въ критиката да не сж одарили ни най-малко злѣ по сжщитѣ очи и на сжщия критикъ? Нима трѣбва да се предположи, че г-нъ Z. е билъ съ очила, като е писалъ критиката си. Тогазъ, защо е чель нашия преводъ безъ очила, че дига такава гюржия? Кой е виноватъ?

Ний ще прескочимъ за обвинението, което ни г-нъ строгий критиковачъ възвежда въ злоупотребиане съ правописанието; отъ желание да критикова, той не ни е простилъ нито печатнитѣ погрѣшки, отпечатанието на които по нашето, би си имало мѣсто само въ уче-

бницитѣ и въ авторитетнитѣ сличения, за които имаме толкозъ кюржия. Твърдъ е възможно че той, г-нъ Z. не е ималъ работа съ печатница и съ корректура, че той не знае какви още погрѣшки, освѣнъ замѣства нието „ѣ“ съ „е“ и на опакы, могатъ да са пропуснати. Такива погрѣшки намъ ни се приписватъ за незнание, нъ ний не шемъ и да споменемъ, че критиката на г-на Z. се огличава освѣнъ съ подобно замѣстване, нъ още и съ твърдъ произволно постатниане на препинателнитѣ знакове, въ печатното писане такива погрѣшки ний ги земаме за печатни, а натакъ кой както иска.

Въ заключение ще кажемъ на г-на Z., че ний имаме основание да вѣрваме въ общия Български вѣсторгъ отъ нашия преводъ, нъ такъвъ вѣсторгъ, какъвто ний още отъ началото вѣрвахме че ще произведе нашия преводъ въ всѣко истинско Българско сърдце, затова защото не всѣкий Българинъ е Z. и не всѣкий Z. е Българинъ. Осѣнъ значителното число абонати, ний справихме и още значително число екземпляра на освѣнъ това ний приемаме почти ежедневно писма съ порѣжки. Ний тъй сжщо бѣхме честити да получимъ едно голѣмо число устни и писмени насърчения. Нашата книжка се четѣ съ вѣсторгъ отъ всички, и отъ богати, и отъ сиромаси, и отъ учени и отъ неучени, съ исключение на Z-овци критикъ-коваче.

Бждете увѣрени, г-нъ Z., че ний ще послѣдваме вашитѣ съвети: ний не сме и нѣма да се отказваме отъ званитѣ си съ Българския языкъ; нъ ний бждете тъй добри, откажете се отъ желанието си да приносите на майка България такава медвѣжа услуга съ вашия родъ критика.

Издателятъ на кн. „Бъл. Огнѣчине“.

Пловдивъ 8 Септември 1884 год.

Отъ нѣколко дни говори са изъ града ни тукъ тамъ за нѣкакъвъ компромисъ на нѣкои казюни съ лжжесѣдинитѣ. Зѣ сега обаче тоя слухъ нѣма ни каква основа за вѣрване; напротивъ можи да са твърди че тѣ, казюнитѣ сж рѣшени да воджтъ борба, като единствена опозиция и опѣръ на адскитѣ замисли на вали паша, и неговитѣ моли и сефи — *млангъ сждинитѣ*, всички крадци, шпюни и предатели, хора безчестни, съ лошо минало. Сжщо говори са, че паша Гаврилъ билъ въ намѣрение да обява вилаета — Румълия Ширки въ военно положение; слѣдъ като разбралъ, че опозицията ще води борба. За това той сж съвѣтвалъ билъ съ Драгалски паша и съ единъ извѣстенъ консулъ, по съвѣтитѣ на които, валиятъ шялъ да свика на голѣмъ меджлисъ всичкитѣ си ямаи — оюзоритѣ на народната свята идея *сждинитѣ*, на които да вземе силната поддрѣпа, и прѣдъ султана и прямо въ дѣйствиата и военнитѣ операции, подъ командата на младшай Ремлянгенъ Тянова и другаритѣ му конашки явери, по инструкциитѣ на руския искусевъ чиновникъ Майоръ Коростелевъ, съ помощника му Петраки Аврадалъ ефенди. Вали Гаврилъ паша скоро шялъ да пише за тая работа на султана. Увѣрватъ, че за сега очаквалъ нѣкакъвъ си отговоръ отъ княжескитѣ консерватори, съ които билъ вѣзълъ въ съюзъ, и по наставленията на които, той мислялъ, да затвори постоян. комитетъ съ груба сила, щого да си остане пълновластенъ валия, безъ никакъвъ контролъ отъ никадѣ, и да може да вѣрши всичко коего изискуватъ интереситѣ на султана, а той самъ за себе си за зети си да награби голѣми сумми пари.

И какво друго е намѣрението на тоя Мехюл Пелямски поклонникъ и патришки робъ, вали Гаврилъ паша, съдружницитѣ на когото сж сжщински народни душмани? едни крадци, други предатели, каквито сж: Гешеогларъ, Бѣчевъ, Юруковъ, радикальтъ Д Поповъ и аркадыштѣ му Наботковъ? И какво друго значи неговото толкова силно настояване да са затвори тоя комитетъ? че не е тъй, могатъ да обяватъ само единитѣ списвачи на „Марица“, „Съединение“, „Огнѣчине“ и „Срѣдецъ“ отъ които послѣднитѣ два вѣстника, и днесъ още не искатъ да са увѣригъ, че Гаврилъ паша е чистъ турски човѣкъ, че той е общалъ много на султана, и че неговитѣ цѣли сж прямо противни на българското отечество, на народнитѣ наши интереси. Мюзина тукъ по свѣсти наши братия са чудятъ на хората отъ вѣст. „Огнѣчине“ и „Срѣдецъ“, и съ удивление глѣдатъ на туй което списвачитѣ на тия два, най-после български вѣстаници пишатъ, особенно по работитѣ и положението на нашата толкозъ нещастна и пострадала страна. Удивляватъ са казвамъ, защото никои не чака и не вѣрва, че тѣ тъй лѣко и пристрастно ще поглѣднатъ на работата, която е стъ общи интересъ, или за голѣмо зло, или крайна повреда за българския народъ, за българското отечество, на което, и тѣ като „синове“, трѣбва вѣрни да му бждѣтъ, искренно да му служатъ, а въ частностъ, ако шятъ и очитѣ са да извадатъ. Надѣвамъ са, че тѣ повече съвѣтъ ще покажжтъ въ днешния случай при явната грозотия на положението ни, като иматъ прѣдъ видъ най-тѣжкитѣ и голѣми

страдания на тази частъ отъ общото наше отечество, и като прочетжтъ нахалноститѣ и злонамѣренноститѣ на нашия паша, по отношение зтварянieto, унищожението на пост. комитетъ, което нийго разумѣтъ, нийго логиката, нито даже самия органъ уставъ, основния законъ на страната не допуска; и иначе, работата на Румелия трѣбва да са доведе до по-лошо и отъ положението на Египетъ.

Его послѣдното писмо испратено отъ пашата до комитетъ:

Господине!

Съ голѣмо удивление се научихъ, а сега и дѣломъ узнахъ, че бившитѣ членове на постоянный комитетъ отъ растуреното Областно Сѣбрание продължаватъ да засѣдаватъ и да дѣйствуватъ като *постоянный комитетъ на Областното Сѣбрание*.

Съ съобщението си отъ 27 истекшай Августъ подъ № 3079, азъ прѣпритяхъ до този комитетъ, на койго вие сте били прѣдсѣдатель, прѣписъ изъ приказъ ми подъ № 1135, съ койго се обнародва за всезнание, че Н. П. В. Султанътъ съ своя висока заповѣдъ, е благоволилъ да распусне досегашното Областно Сѣбрание, съгласно съ чл. 89 на Органически Уставъ, койго-гласи, че това сѣбрание се растура *цѣлокупно* и новитѣ избори ставатъ верѣдъ цѣлата областъ.

Тѣй като е неоспоримо, 1) че досегашный постоянный комитетъ на бившето Областно Сѣбрание съставляваше частъ отъ това сѣбрание, 2) че неговитѣ членове сж чл. нове на Областното Сѣбрание, и 3) че вслѣдствие на цѣлокупното растуриане на послѣдното се распускатъ естествено всичкитѣ му членове и слѣдователно и ония на постоянный комитетъ, а избирателитѣ въ цѣлата областъ се призоваватъ да избиратъ други членове на тѣхното мѣсто, и все това е изрично казано и въ членъ 89 на Органически Уставъ и въ издадената висока заповѣдъ на Н. П. В. Султанътъ, то слѣдъ издаванието и обнародванието на распуснителный актъ, законното същесгвование на казаный комитетъ се счита за прѣдстѣнало съ самото растуриане на Областното Сѣбрание, та за това отъ него чась продължаванието засѣданията на бившитѣ му членове като постоянный комитетъ, неможе да е освѣнъ противозаконо и като такъво не позволено и неприѣмливо, както и дѣлата и актоветѣ, койго би отъ тогава насамъ направили се сжглатъ за начгожия и като никакъ не станали за точно, прочее, уведоменение вамъ и на г-да бившитѣ членове на рѣченый комитетъ, видѣхъ нуждно да ви съобща всичко горѣказанно, като ви препорѣчвамъ да расправите коймъ-то трѣбва, какъ стои истинността на работата и тѣй всяки да се съобразятъ съ длжността, която законътъ му налага за да не би да привлече на себе си важна отговорностъ.

Пловдивъ 4 Септември 1884 г. № 3181

Главный управитель

(подп.) Г. Кръстевичъ

За началникъ на канцелярията

(подп.) Г. Аргиритъ

Вѣрно съ первообразното, Аргиритъ.

САНИТАРНА КОМИССИЯ

на

I-ий участъкъ

въ гр. Варна

№ 10

10 Септември 1884 г.

гр. Варна.

Господину Варненскому О-

кржному Управителю

Рапортъ.

Долгоподписанитѣ назначени, съ Вашия приказъ отъ 13 й заминалия Юлия мѣсеца, н. г. подъ № 239, членами въ Санитарната Комиссия на I-я участокъ въ гр. Варна, считаме си за длжностъ да Ви представиме слѣдующиятъ отчетъ за нашата дѣятелностъ.

Първоначално презъ миналото време, Комиссията ежедневно, а послѣ по рѣдко оглѣдваше всичкитѣ кжци, гостиницитѣ, ресторацитѣ, готварницитѣ, дюканицитѣ, рѣзницитѣ, постоянитѣ дворища (ханицата) пазаритѣ, площадитѣ и общественитѣ отходни мѣста (нужницитѣ), въ своя участокъ. Комиссията принуждаваше домовладѣлицитѣ да очистятъ нужницитѣ и траницата на помийницитѣ, отверстията на които да бждатъ постоянно и всегда закрити. Принуждаваше рѣзницитѣ да държатъ закрито и въ чистота мясата, уничтожа-

ваше негоднитѣ, гнилѣтъ овощия и зеленчуци, развалената риба и на т. п.

Въ сѣщото врѣме, Комиссията съ отношенията си, заявила е на Варненското Общ. Управление 24 требования, които са касаятъ за съдържанието публичнитѣ нужници, (отходни мѣста), улици, смѣтоветѣ, площадитѣ, почистването крайбрежието отъ зловонията и нечестотинитѣ, за Коритата на фонтанитѣ, които са обърнали на помийни, необходимостта за закриването отверстията на протечнитѣ зловонни канали, за изоставенитѣ отъ стопанитѣ разрушени къщи и празни не заградени мѣста, въ които са подхвърлятъ смѣтове и разни други нечестотии. Комиссията е указвала на недостаткитѣ на хлѣбнитѣ пекарни (фуруни), на недостатъчното число смѣточнитѣ кола и не исправното събиране смѣтоветѣ и нечистотинитѣ отъ улицитѣ, на необходимостта да са наемнатъ хора за чистяние и подмита-ние някой си мѣста и площади, за не изпълняването приказанieto на Комиссията отъ съдържателя отелъ „Романия“ за утѣсенното положение на жителитѣ въ нѣкой си къщи, и за не-манието въ нѣкой отъ тѣхъ нужници и за много други.

На всичкитѣ тѣзи требования, общинското управление не само не е удостоило Комиссията съ отвѣтъ, но даже тя, и не вижда изпълнението имъ.

Требованията на Санитарната Комиссия на 1-я участокъ, освѣтъ много-то други частности, главноимъ образомъ заключаватъ са отъ двата слѣдующитѣ пункта: *Чистота и вода*. Комиссията желае улицитѣ, площадитѣ и публичнитѣ отходни мѣста, да са съдържатъ чисто, и да са чистятъ отъ хора, които трѣба да бѣдатъ наемнати отъ Градското Общинско управление, и да има въ всичкитѣ фонтани на 1-я участокъ достатъчно количество вода, тъй като, водата е, необходимото условие за уварянието на чистотата.

Като са вземе предъ видъ свирѣщующаята още въ някой мѣста на Европа холерата, и възможното ѣ принасяние въ гр. Варна, Санитарната Комиссия, като съзнава правевенната си отвѣтственостъ за състоянието на вѣренния ѣ участокъ, покорѣйше Ви моли Господине Управителю да предприимете на Общинското управление за незабавното и безотлагателното изпълнение на нашитѣ санитарни требования, като същевременно задѣлжите и подчиненитѣ на Васъ Полицейски власти да бѣдатъ и да слѣдятъ за изпълнението имъ.

Членове на Комиссията, на 1-я участокъ

Д-ръ Борисъ Авр. Оксѣ, Петръ А. Поповъ, Костани Мистониди.

Пишѣтъ ни изъ Никополь:

Никополската Църква е заприличала на Театрално помѣщение. Почти всички жени, забравиха вече че има въ Църковата женско отдѣление и слизатъ доли на предъ мжжетѣ, тъй щото не може да си представи чловѣкъ да ли на Бога са моли и кааня или на женитѣ? Тѣзи жени са на чиновницитѣ.

На 17 того престижна въ градъ ни Министра-Президентъ г. П. Каравеловъ, който ще са бави въ Руссе нѣколко дни.

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

Съобщаватъ ни изъ Варна, че прѣди нѣколко дни, тамкашния Австрийски консулъ, като се извѣститѣ, че имало задържанъ въ затвора подъ изслѣдване за кражба единъ австрийски подданикъ, то той се отнесалъ до Окрѣжния управителъ и поискалъ да са освободи; управителю му казалъ, че немож да ти го дамъ, понеже е подъ изслѣдване и това зависи отъ прокурора; Консула се отнесалъ до прокурора и отъ него искалъ освобождение на затворника, прокурору му възразилъ, че съгласно мѣстнитѣ закони, неможе да го освободи прѣди да се изслѣдва. Консула искалъ поне да го види въ затвора и поразговори съ него; прокурора склонилъ и заедно съ консула и гавазина му отиватъ въ турмата гдѣто билъ затворения; на трѣгване консула взема подъ ръка затворения и го повежда съ себѣ си. Часовия, който вардѣлъ поискалъ да ги спре, консула заповѣдалъ на гавазина да пзавди револвера, намиса са прокурора, а австрийския консулъ извикалъ: въ името на Императора Францъ-Йосифа да го освободятъ. Прокурора постоянствувалъ да го задържи, като се съставилъ актъ за постѣпката на консула и сѣкий осѣдилъ това повѣдение на консула, който е искалъ насилствено да пзавди изъ турмата едно лице, което се обвинява въ кражба.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Бръшлянското Църковно Настоятелство, сърдечно благодари за щедрия подарокъ на почитаемиѣ любители които благоволиха да ни подарятъ за църквата св. Парашкева която днесъ правимъ именно:

(Шлевен). Село Рибенъ, Господинъ Пешо Герговъ 20 лева, (Никопол). Село Коприва, Бояджи Иванъ Тодоровъ 3 рубли Кмета Т. Вълковъ 50 ст. Беца Пешковъ 50 ст. Село Комарево, (Шлевенско) Кмета Пенко Патовъ 1 левъ, село Коприва Симеонъ Танасовъ 3 франга, Димитръ Петковъ 50 ст. село Шишково (Никополско) Христо Стояновъ търгов. 1 левъ, Мицо Певановъ 1 франгъ.

Да живѣятъ подобни родолюбци.

Първанъ С. Щъркеловъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Бръшлянското Църковно Настоятелство, благодари крайно на събѣдитѣ си села които благоволиха да подарятъ на църквата св. Парашкева която днесъ правимъ именно: село Кацамунци Господинъ Кочу Василевъ 1 левъ, Пану Мотовъ 1 на рубли Иванъ К. Каливъ 50 ст. Димитръ Блчовъ 50 ст. Иванъ Ценовъ 25 ст. отъ училищното настоятелство 9 1/2 рубли, село Мржвица, подари 5 1/2 р., село Злакучени 10 рубли и село Гегенска махлъ 9 рубли.

Да живѣятъ подобни родолюбци синове.

с. Бръшляница 10 Септември 1884 г.

Първанъ С. Щъркеловъ.

Никола Т. Стойновъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съ това честитѣ си считамъ да извѣсти на Г. г. училищнитѣ настоятелства и учители въ Добричска околия, че снабдихъ книжарницата си съ сичкитѣ по трѣбни учебници, както за отдѣленията така и за класоветѣ, намиратъ се и разни канцеларски и училищни потребности.

г. Добричъ 15-й Септември 1884 год.

Тодоръ Кожухаровъ.

Горнѣ Орѣховско Градско Общинско Управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1254

На основание чл. 3-й отъ „закона за публичнитѣ търгове“ Горнѣ Орѣховското Градско Общинско Управление обявява съ настоящето, че на 10-й идущий Октомври, въ два часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението

му, ще са открие публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за намаляване отдаването на предприемачъ на правата на дѣт здания за винарско училище въ гр. Гор. Орѣховица, строението на които, ще са почне отъ 15-й М ргъ идущата 1885 година.

Желющитѣ да малонатдаватъ, умоляватъ се да си испратятъ предложенията (les ofertes) въ Общинското Управление, до горѣ означения срокъ.

Работата възлиза приблизително на 92,000 лева.

Искания залога за право участие въ търга е 4,600 лева, подробнитѣ условия, планътъ и девиза се намиратъ въ Общинското Управление и са на разположение на интересующитѣ се всеки присѣственъ день и часъ. Гор. Орѣховаца 8-й Септември 1884 год.

Кметъ: Т. Табаковъ.

Секретаръ: Хр. Т. Рибаревъ.

Горнѣ Орѣховско Градско Общинско Управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1257

На основание чл. 3-й отъ „Закона за публичнитѣ търгове“ Горнѣ Орѣховското Градско Общинско управление обявява съ настоящето, че на 15-й Октомври, въ два часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението му, ще са открие публиченъ търгъ, съ тайна конкуренция, за намаляване отдаването на предприемачъ на правата на едно здание за градска бави въ Гор. Орѣховица.

Желющитѣ да малонатдаватъ, умоляватъ се да си испроводятъ предложенията (les ofertes) въ Общинското управление до горѣ означения срокъ.

Работата възлиза приблизително на 28,000 лева, а искания залога (дипозитъ) отъ надалача за право участие въ търга е 6,400 лева.

Подробнитѣ условия, плана и девиза се намиратъ въ Общинското управление и са на разположение на интересующитѣ се всеки присѣственъ день и часъ.

г. Гор. Орѣховица 10 Септември 1884 г.

Кметъ: Т. Табаковъ.

Секретаръ: Хр. Т. Рибаревъ.

УЧЕНИЦА.

Свършила седмоласна Гимназия въ Одеса, съ отлични успѣхи, търси мѣсто за класна учителка. Коемо училищно настоятелство ся нуждае отъ такава учителка, нека ся отнесе писмено до Г-на Христа Комаковъ въ Търново, за ученицата.

Търново 13 Септ. 1884.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Подписания съмъ учителствувалъ четири години въ Първоначално училище. Могъ да прѣдавамъ и въ първий и вторий класъ, трѣся мѣсто; която община се нуждае отъ такъвъ учителъ, нѣка се отнесе за споразумение направо до мене въ Шуменъ.

Д. Д. Савовъ

ФРАНЦЪ СВАДЛО

BUDAPEST, Unter Waldzeile № 3.

препорѣчва своитѣ не-хлѣполюбци, сами навива-ющии се

ДЮГЕНСКИ ЗАТВОРИ

отъ извитѣ челиченѣ лимъ за врати и про-зорци.

ИЗЛѢЗОХЪ ОТЪ ПЕЧАТЪ

НОВИ ПОДВИЖНИ БУКВИ

(ГОЛѢМЪ)

отъ гласнитѣ по 5 а отъ съгласнитѣ по 4 букви и цифритѣ въ едно тѣло.

Цѣна 2 лева.

Нуждающитѣ са, да се отнесѣтъ до редакцията на в. „Славянинъ“, Русчукъ.

Редакторъ-издатель: Т. Х. Станчевъ